

man kan stille til det, og saa afvente, hvorledes det andet Ting vil stille sig overfor denne Sag. I ethvert Tilfælde kan jeg, som jeg nævnte før, ikke være med til at vise Forslaget tilbage og maa derfor tilraade mine ærede Meningsfæller at stemme imod de foreslaaede Dagsordener.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Det er, som det ogsaa blev sagt af den sidste ærede Taler, ingenlunde noget, jeg personlig har hittet paa, naar jeg har stillet dette Forslag som et Led i den Skatte-reform, der foreligger for det høje Ting. Det er ikke en flygtig Grille af mig. Det er heller ikke en Form for Gennemførelse, som er enestaaende eller noget frygteligt. Noget saadant har været under Overvejelse i Toldkommissionen, og de Medlemmer af denne, som ere Meningsfæller med dette Tings store Flertal, vare den Gang klare over, at det var Vejen at gaa til at finde en god Kompensation for Toldnedsættelserne.

Der er ingen Mennesker, der tør nægte, at naar man overhovedet skal have indirekte Skatter, har man her et udmærket Skatteobjekt, og jeg maa tillade mig at udtale til den ærede Ordfører for Højre (Birck), at det forekommer mig, at det er en meget mærkelig Stilling, dette ærede Parti tager til denne Sag. Højre er Tilhænger af de indirekte Skatter, det eneste Parti her i Folketinget, der aabent vedkender sig, at de ønske, at man bibeholder de indirekte Skatter. Men det forekommer mig, at der hører ikke meget Fremsyn til at sige, at Bibeholdelsen af de indirekte Skatter i det Omfang, hvori vi hidtil have haft dem her i Landet, lader sig kun gøre, naar det virkelig lykkes at opkræve flere og flere af dem i de Samfundsklasser, som have Raad til at betale Skat af de Artikler, som virkelig forbruges af de øverste i Samfundet eller i alt Fald af den mere velhavende Middelstand, og naar det lykkes at opkræve disse Skatter efter Værdien af Varene, saa vidt det er muligt. Thi derved komme de indirekte Skatter nogenlunde i Overensstemmelse med almindelig Retfærdighedsfølelse. Men hvis man fra Højres Side mener, at man kan bevare de indirekte Skatter i samme Omfang, som man hidtil har haft dem, og vedblive at opkræve dem paa de almindeligste Forbrugsartikler, der forbruges lige saa meget af den jævne og den fattige Mand som af den rige, saa tager man fejl; det lader sig ikke gøre i Længden. Jo stærkere Udviklingen bliver, desto mere vil

almindelig Retfærdighedsfølelse opponere derimod.

Da jeg udarbejdede Forslaget, tænkte jeg mig ganske vist, at der kunde indvindes et eller andet mod Forslagets Form. Naar noget er nyt og uprøvet i et Land, kan man være vis paa, at selv om det er nøje gennemtænkt, og selv om det i og for sig er fornuftigt, skal der nok blive rejst Indvendinger derimod. Og jeg tænkte ogsaa, at Vinhandlerne nok vilde sætte sig i Bevægelse og maaske ved deres Forbindelser i det ærede Højreparti kunne bevæge dette til at fremkomme med forskellige Anker derimod. Men at Højre skulde gaa saaledes mod denne Skat, at de endog sammen med Folketingets Venstre vilde stemme for en Dagsorden, der vilde umuliggøre den, havde jeg ikke tænkt mig.

Til Folketingets Venstre, der repræsenteres ved det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), vil jeg udtale, at han sagde i sit lille Fordrag, at der plejede at være Klarhed i dette Partis Stilling. Jeg skal dog ikke rose Klarheden i dette Tilfælde. Det har været betegnende for dette Parti, lige siden vi begyndte Forhandlingen om de indirekte Skatter, at det har holdt paa Skat efter Værdi baade tidlig og silde. Det var det store Forræderi i Toldsagen fra vor Side, at vi ikke i højere Grad gennemførte Værditolden, for det var Demokratiet gamle Krav; og den eneste Maade, hvorpaa man kunde opkræve indirekte Skatter retfærdigt, var efter Værditold. Nu kommer jeg her med et Forslag, som først og fremmest rammer et Forbrug, som de ærede Medlemmer dog ikke kunne andet end indrømme egner sig til at betale Skat, og jeg rammer det efter Værdi. Her er endelig praktiseret paa et Punkt, hvor det lader sig praktisere, de Herrers Ønske, og saa have vi dem naturligvis som Modstandere. (Alfred Christensen: Selvfølgelig!) Ja, selvfølgelig, det er den Klarhed og den Konsekvens, der altid har ligget over det ærede Medlem og hans Partis Politik.

Det ærede Medlem vil naturligvis sige: Værditolden er meget nemmere end denne Skat. Det kommer af, at ved Værditolden sætter man blot i Toldloven saa og saa mange Procent af Værdien og udformer ikke Vanskelighederne i Paragraffer, man overlader alle Vanskeligheder til Administrationen, saa tror man, det gaar saa nemt. Men Vanskelighederne er der i Virkeligheden i lige saa høj Grad, ja, til